

ת"ד 3905/02/17 - מדינת ישראל נגד מילו וינשטיין

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 3905-02-17 מדינת ישראל נ' וינשטיין

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מילו וינשטיין

הנאשמים

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

הריני רואה בהסדר הטיעון מתחם ענישה ראוי.

מטעמי מדיניות משפטית ונוכח הלכת בית משפט העליון בעניין כיבוד הסדרי טיעון, אתן ידי להסדר.

בפניי הסדר טיעון "מסגרת", התביעה הגבילה טיעונה העונשי ל-100 ימי פסילה ואילו הסנגור מבקש לשכנע שלא לגזור פסילה כלל.

במקביל, הניחו הצדדים בפניי כתב אישום מתוקן.

בלב טיעוני הסנגור להקלה בעונש, טענותיו לגבי נסיבות סגירת תיק החקירה ופתיחתו מחדש.

בנוסף, מפנה לליקויים בחקירה ולקביעת הבוחן שהמדובר בתאונה בלתי נמנעת.

בנוסף, מצביע על עבר תעבורתי נקי.

התביעה מפנה לכך שסגירת התיק הייתה בשל אי התייצבות הנפגעת לחקירה אולם מסבירה כי עניין זה נגרם בשל אשפוזה של הנפגעת וניתוח שעברה בעקבות פציעתה.

הריני רואה בהסדר הטיעון מתחם ענישה הולם.

אשר לטענת הסנגור בדבר היות התאונה "בלתי נמנעת" משעה שמדובר במעבר חצייה, על נהג לקחת בחשבון כניסת הולך רגל לנתיב נהיגתו ואין בטענה כי המדובר בתאונה "בלתי נמנעת" - כדי ליצור פטור מאחריות.

נתתי דעתי לכך שעברו של הנאשם איננו מכביד, לוותק נהיגתו ולתיעוד רפואי אשר הונח בפניי.

- הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 1500 או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 60 ימים.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 50 ימים.

ריצוי הפסילה נדחה עד 60 יום.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.